

ganste rigtig. Særlig hvis man gaar den Vej, som dette Lovforslag anviser, og som jeg anser for en overordentlig fornuftig og rigtig Vej, tror jeg netop, at man bør være saa lempelig, som muligt i Retning af at aflukke de enkelte Landsdele fra hverandre, ligesom jeg ogsaa holder mig overbevist om — i alt Fald naar man ser med de Erfaringer for Dje, at Mund- og Kloveshge er opstaaet snart i Byerne og snart paa rent afslides liggende Steder — at der ved Aflukningen ikke i Virkeligheden naas noget ud over det at genere Folk og den indenrigste Handel i meget høj Grad, noget, hvortil der vist ikke er nogen egentlig Anledning. Jeg glæder mig derfor over, at der er blevet taget Afstand af den ærede Indenrigsminister fra den gennemførte Afspærring mellem de enkelte Landsdele, ja endogaa mellem de enkelte Amtet eller endnu mindre Dele inden for Amtene, thi jeg tror, at de Erfaringer, der hidtil ere gjorte, saa vidt usagkyndige ere i Stand til at bedømme dem, netop tale meget stærkt imod en gennemført Afspærring i indenrigste Forhold.

Da jeg har faaet Ordet, maatte det maasse være mig tilladt stærkere at understrege dette og samtidig gentage, at jeg glæder mig over det Lovforslag, som her er forelagt. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg allerede for et Mars Tid siden i et herværende Dagblad tillod mig at foreslaa noget lignende. Det er nemlig min fulde Overbevisning, at det vil være ud i en overfluelig Fremtid, inden der igen bliver aabent til alle Sider, inden vi naa tilbage til at kunne udføre levende Kvæg saaledes som i fordums Tider. Jeg tror, det er et forbigaengent Stadium for lange Tider, og er det Tilfældet, tror jeg, at Lovforslaget, som det foreligger, rammer det rigtige, og tillige, at det, hvis det gennemføres fornuftigt, vil hidrage til, at Landet kan indvinde nogle af de Millioner, det efter Udsagn fra ret kompetent Side har tabt ved Mund- og Kloveshgen og den Afspærring og de Forbud fra Udlandets Side, der have været Følgen deraf. Det er min fulde Overbevisning, at hvis man indskrænker Slagteriernes Antal noget og knytter dem til visse bestemte Centralpunkter, og hvis man da gennemfører en virkelig rationel Slagtning og en rationel Behandling af Rødet, vil man kunne naa til at bringe saadanne Priser ud af Rødet, at man ad den Vej nok skal naa lige saa vidt, som om der alt var aabent for Indførsel af Kvæg. Jeg har rejst dette Spørgsmaal, som jeg ved særlig Anledning er kommen til at interessere mig for, dels ifølge den almindelige menneskelige Interesse for Rød,

dels ogsaa i Anledning af, at jeg i sin Tid har haft en Bunte Sager angaaende den her i Byen bestaaende Rødkontrol og har talt med Hundreder af Slagtere og med meget forskellige Mennesker om den Ting, og overalt faaet det Indtryk, at hvis vi gjorde tilstrækkeligt for Slagtningen her i Landet og fastsatte tilstrækkelig Kontrol, og hvis man lærte at behandle Rødet tilstrækkelig elegant til Eksport, vilde der kunne opnaas virkelig betydningsfulde Resultater for Landet. Og det er jo saa klar en Sag som nogen, noget, som alle kunne blive enige om, at enhver Maade, hvorpaa man kan opnaa noget for Landets Produkter i Udlandet og for deres Eksport til Udlandet, den vil enhver — haaber jeg — i dette Ting være med til at stemme for, selv om det koster endog ret anseelige Summer; thi i Forhold til det, som staaar paa Spil, ville altid de Summer være en ringe Ting. Og her synes det mig netop, for saa vidt man vil betragte dette som et agrarisk Forslag, at det er af den Slags, om hvilke i fuldt Maal Ordet gælder, at de, hvis de lykkes, gavne alle og gøre ingen Skade. Jeg vil derfor for mit Vedkommende erklære, at selv om det endog kostede betydelige Summer i Forhold til, hvad vi her pleje at ofre paa vort Landbrug, vilde det være mig en Glæde at stemme for det. Og jeg vil tilføje, at jeg tror, det er et Punkt, hvor der ikke bør spares, men hvor man gør Ret i at gaa saa vidt som muligt og fra Begyndelsen at gøre, hvad der kan gøres for, at Landet ad den Vej kan indvinde det, som det har tabt ved den Ulykke, der er væltet ind over det.

Korsgaard: Ja, det synes jo at have gode Veje nu med Agravterne og alle agrariske Spørgsmaal; naar de tages lige op fra Asfalten, som i dette Øjeblik, saa har det sikkert gode Veje for Landbruget. Det var imidlertid ikke for at indlade mig paa de Overdriivelser, det ærede Medlem kom med, at jeg har bedt om Ordet, kun for at sige en enkelt Bemærkning til den ærede Minister. Han anførte som Begrundelse for dette Forslag, at der virkelig er indført Rød til England af slet Kvalitet, endog saa slet, at det blev kasseret. Men tror den ærede Minister, at den Art Forretninger ville kunne betale sig? Tror den ærede Minister ikke, det ganske vil forrigere sig selv? Hvis han prøvede paa at sende den Slags indslagtede, magre, afraktede Kreaturer til England — jeg vil ikke mistænkte ham for at have den Slags Kreaturer paa sin Gaard — men hvis han sendte dem der over i slagtet Tilstand, antager jeg, han snart blev